

מ"ת (עכו) 2825-10-24 - מדינת ישראל נ' רוני טואפשה (עצור/אסיר בפיקוח)

מ"ת (עכו) 2825-10-24 - מדינת ישראל נ' רוני טואפשה שלום עכו
מ"ת (עכו) 2825-10-24
מדינת ישראל

נגד

רוני טואפשה (עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[14.11.2024]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 14.10.24, בהתאם להסכמת הצדדים מיום 10.10.24.

2. נגד המבקש הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים ביום 9.10.24. כעולה מהבקשה נהג המבקש בטרקטורון חשמלי כשהוא בפסילה ארוכה בשל עבירות חמורות, ללא רישיון רכב וללא ביטוח, כל זאת בזמן שהינו מרצה עונש של שירות לתועלת הציבור בן 150 שעות לצד פסילה וכאשר מעל ראשו מרחף עונש מאסר מותנה. מדובר בעבירה דומה אותה מבצע המבקש בפעם השלישית ותוך פחות מחודשיים ממועד הפקדת רישיון הנהיגה שלו ביום 18.08.2024. עוד עולה מהבקשה, כי המבקש נוהג משנת 1990 וצבר לחובתו 42 הרשעות תעבורה קודמות בהן עבירות חוזרות ונשנות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף יחד עם עבירות נוספות.

3. בהתאם להסכמת הצדדים, כפי שבאה לידי ביטוי בהחלטה מיום 14.10.24, נעצר המבקש באיזוק אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. כעולה מהבקשה שהוגשה כעת, המבקש מבקש למעשה לשנות את תנאי מעצרו כך שיוכל לצאת לעבודה במסגרת מעצרו באיזוק, בשעות היום. למרות האמור בבקשה, המבקש אינו נמצא במעצר בית אלא במעצר באיזוק ולמעשה מבוקש לאפשר לו חלונות יציאה לעבודה.

5. לטענת המבקש, המבקש מפרנס יחיד למשפחתו ומצבו הכלכלי קשה, כך שהמשך מעצרו בבית יגרום לו נזק בלתי הפיך ובנוסף, היות והינו צפוי בתיק העיקרי לבצע עבודות שרות בהיקף של 9 חודשים, חשוב לו להתפרנס בתקופה זו לפני תחילת ביצוע העבודות שרות. עוד טען המבקש כי הינו עובד בעיריית שפרעם משנת 2008, אשר מצידה ככל וימשיך המעצר בית, שוקלת לפטרו לאלתר. המבקש פנה לכך כי המפקחים מטעמו יוכלו להבטיח את קיום הוראות בית המשפט ביחס ליציאה לחלונות לצורך עבודתו.

6. לבקשה צורף מכתב מטעם העירייה (המעביד) מיום 4.11.24 בה פורטה תכנית עבודה שבועית, על פיה המבקש מועסק בתפקיד איש אחזקה ותיאום משחקים במגרש העירוני לכדורגל וכי עבודתו חיונית ומתפרסת על 6 ימים בשבוע בין השעות 8:00 עד 19:00 כולל שעות נוספות. בדיון הובהר כי המבקש עובד עד השעה 16.00 (מהשעה 08.00) ומעבר לכך מדובר בשעות נוספות.
7. ב"כ המבקש הפנה לכך כי במסגרת התיק העיקרי כבר הודה המבקש וקיים הסדר, במסגרתו ממתינים לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.
8. ביום 14.11.24 התקיים דיון בבקשה בנוכחות הצדדים ונשמעו טענותיהם.
9. ב"כ המשיבה התנגדה למבוקש וטענה כי הבקשה אינה עומדת בתנאים שנקבעו בדיון וכי לא חלף זמן מספיק ואין כל שינוי נסיבות אשר יצדיק שינוי תנאים בצורה כה בוטה. מדובר באדם שאינו משוחרר בתנאים כי אם עצור באיזוק אלקטרוני אשר חזקת החפות אינה עומדת לו עוד לאחר שהורשע ומשום כך מסוכנותו נצבעת בצבעים עזים אף יותר מיום הגשת כתב האישום והבקשה. לדבריה, מדובר באדם אשר מסוכנותו זועקת לשמיים וכי לא בכדי נעצר באיזוק תוך שאין וודאות כי לא יעלה שוב על ההגה בזמן הזה. עוד נטען כי מקום עבודתו של המבקש הינו מקום עבודה הומה אדם כך שיהיה למפקח קושי לשמור על המבקש בקשר עין רציף. לשיטת ב"כ המשיבה, רק לאחר שתתקבל חוות דעת חיובית ניתן יהיה לשקול מעצר בית חלקי עד מועד ריצוי עבודות השירות.
10. ב"כ המבקש חזר על הבקשה וטען כי ניתן להשאיר את המעצר הלילי, כאשר השעות העיקריות בהן המבקש צריך לצאת לעבודה הן 12:00 עד 18:00 ובליווי המפקח ריאה לכל שעות העבודה. ב"כ המבקש טען כי המבקש עצור כבר חודש בדיוק ואין כל הפרות מצדו וכי המבקש חסך זמן שיפוטי יקר בתיק העיקרי, שעתידי להסתיים.
11. כבר בפתח הדברים יודגש כי לא מצאתי כל ראייה לכך כי מקום עבודתו של המבקש נמצא בסכנה. מעיון בתלוש השכר שהומצא לי, ניתן לראות כי למבקש ימי חופש רבים המגיעים לו, בהם יוכל להשתמש כעת, עד אשר ייכנס הסדר הטיעון בין הצדדים לתוקפו, ככל ותתקבל חוות דעת חיובית מטעם הממונה על עבודות השירות.
12. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

13. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, במקרה שלפני, ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש באזוק, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.
14. בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל: "הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאינו את מסוכנותם".
15. בפסק דין שניתן בבית המשפט העליון מפי כב' השופט מינץ (בש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (נבו 08.08.2022)), העיר כב' השופט מינץ ביחס לבקשה דומה, בפרק זמן בו אותו מבקש היה עצור (בפועל), כי אין בתקופה של 4 חודשים כדי להקהות את המסוכנות שמשקפה מאותו מבקש, וכי לצד חלוף הזמן (לגביו צוין כי לא חלף מספיק זמן) יש לקחת בחשבון גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות. בסופו של דבר נקבע כי "בשים לב לעבירות החמורות המיוחסות לעורר ולמסוכנות הרבה הנשקפת ממנו כמפורט לעיל, לא נפל פגם בקביעה כי ארבעת החודשים שחלפו בין ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים נגדו לבין הגשת בקשתו לעיון חוזר אינם בבחינת "זמן ניכר" המצדיק עיון בתנאי המעצר".
16. במקרה שלפני לא מצאתי כי השתנו הנסיבות, או התגלו עובדות חדשות או חלף מספיק זמן על מנת שניתן יהיה לדון בבקשה לעיון חוזר. כל הנסיבות והעובדות שהועלו על ידי ב"כ המבקש, היו ידועות בעת מתן ההחלטה על פי הסכמת המבקש עצמו, אותה מבקש לשנות כעת. פרק הזמן שחלף, מאז מעצרו הראשוני של המבקש, הינו מועט (חודש ימים בלבד), כך שלא חלים התנאים בגינם ידון בית המשפט בשינוי תנאי ההחלטה הנוגעת לתנאי המעצר. המבקש אכן הודה בעובדות כתב האישום, אולם אין בכך כדי להביא לשינוי בתנאי מעצרו, כאשר אף ייתכן כי ירצה עונש של מאסר בפועל, ככל ותתקבל חוות דעת שלילית מטעם הממונה על עבודות השירות.
17. יוזכר כי מדובר במבקש רצידיביסט שרמת מסוכנותו גבוהה מאד. המבקש נהג ברכב כשרישיונו פקע וכשהוא נתון בפסילה שהודעה לו וכאשר נגזר עליו עונש של מאסר מותנה ושירות לתועלת הציבור בן 150 שעות, זמן קצר מאד קודם לכן. עברו התעבורתי של המבקש עשיר והוא חוזר שוב ושוב ומבצע עבירות תנועה וניכר כי מורא החוק ורשויות האכיפה אינו מרתיע אותו והתעלמותו לסנקציות הנגזרות כנגדו מוחלטת.
18. במקרה זה, סבורני כי לאור פרק הזמן הקצר מאז מעצרו של המבקש ובשים לב למסוכנותו הגבוהה, שלטעמי עדיין לא פחתה, טרם הגיעה השעה לדון בשינוי בתנאי מעצרו ואין מקום להורות על מתן חלונות אוורור קבועים. עם זאת וכטענת ב"כ המשיבה, לאחר שתתקבל חוות דעת הממונה על עבודות שירות וככל וזו תהיה חיובית, המבקש יוכל לחדש את בקשתו וניתן יהיה לשקול יציאתו לעבודה.
19. הבקשה לעיון חוזר נדחת.
- ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.